

Folketingets Socialudvalg

Ballerup, den 1. september 2007.

Kære medlem af Socialudvalget.

I forbindelse med vores nylige brev vedrørende forslag B129, har vi erfaret at Socialministeren har afgivet nogle svar under Folketingets debat i maj måned. Dette vil vi gerne kommentere. Vi er nemlig blevet bekymrede.

I ministerens svar pr. den 27/7 2007 på spørgsmål 10, skriver ministeren, at hun vil arbejde for, at kommunerne forpligtes til at vedtage og offentliggøre en politik, for udmålingen af støtten til kommunens hjælpeordninger. Dette skal ifølge ministeren skabe lokal debat og dialog. Senere i samme svar skriver ministeren, at hun i det kommende lovforslag vil skabe mulighed for, at brugerne kan overdrage arbejdsgiveransvaret til private firmaer eller brugerstyrede organisationer. Og som ministeren skriver, så kan disse firmaer så have en overenskomst med deres ansatte hjælpere.

Det tolker vi derhen, at ministerens udspil vil have disse to overskrifter. Altså offentliggørelse af kommunernes tilskud til hjælperordninger og en mere fleksibel arbejdsgiverrolle. Og dermed ikke den væsentlige ændring af det lille "bør" i SL § 96, hvor der stadig vil stå: "Aflønning af hjælperne bør normalt ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælpere mv.". I stedet håber ministeren på lokal debat og dialog, hvorved eksempelvis de lokale handicapråd presser kommunen til, at give hjælperne en ordentlig løn og pension.

Tankerne om den mere fleksible arbejdsgiverrolle er gode og rigtige, og det kan vi kun støtte. Men hvis ikke kommunerne samtidig forpligtes lovgivningsmæssigt til at følge overenskomsten for hjemmehjælpere med hensyn til pension, tillæg for anciennitet og overarbejde, løn under sygdom og barsel osv., så kan vi frygte, at ministerens udspil vil forværre situationen for vores gode stabile fastansatte hjælpere. Vi må endnu engang understrege, at det er absolut nødvendigt og essentielt, at de brugeransatte handicaphjælpere ligestilles med resten af arbejdsmarkedet – inklusive service- og vikarfirmaerne. Ellers kan udspillet blive en udstrakt hånd til de i forvejen velbjærgede firmaer. Alt andet lige vil disse firmaer få flere kunder, og endnu flere hjælpere vil søge jobs hos dem. Det vil blive endnu sværere at fastholde og rekruttere hjælpere for os handicappede.

At bede kommunerne udstille deres økonomi på handicapområdet, tror vi ikke vil skræmme mange kommuner til at give handicaphjælperne ordentlige forhold. For det første er tallene ikke nødvendigvis særlig gennemskuelige, for det andet er dette et smalt område, som næppe genererer det store politiske pres mod kommunerne – uanset hvor højt handicaprådene råber. Samtidig viser vores mangeårige erfaring, at

kommunerne sædvanligvis vælger økonomi over anstændighed. Og det har de kunnet gøre i over 20 år, uden at ryste på hånden. Her hjælper kun lovgivning og klare regler.

Så vi vil kraftigt opfordre ministeren til at vælge en løsning, der både gør hjælperordningerne mere fleksible, men som samtidig sikrer ordentlige forhold for de faste, stabile og brugeransatte hjælpere.

Med venlig hilsen

RYK – Rygmarvsskadede i Danmark
v/ Jens Bo Sørensen – bestyrelsesmedlem.